

[Bertel Dahlggaard.]

Det synes, som om det ærede medlem hr. Marius Buhl helt har misforstået dette forhold, idet han her i dag talte om den konkurrence, der måtte opstå mellem apotekerne indbyrdes, når et præparat ikke længere sælges under særnavn. Det er slet ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er den frie konkurrence, der opstår mellem den fabriksfremstillede og den apoteksfremstillede medicin.

I det nævnte interview omtalte den pågældende direktør også det forhold som tidligere er fremhævet af medicinalindustrien, at der skulle være visse lande, der som betingelse for import af medicinske specialiteter kræver, at de forhandles i eksportlandet under samme navn, hvorunder de købes i importlandet. Nu er det umiddelbart indlysende, at det, der vil have den afgørende betydning for et land, der importerer medicinalvarer, er sikkerheden for specialitetens kvalitet, og netop her giver dette lovforslags bestemmelser en enestående garanti, som vil være den danske medicinalindustri en værdifuld støtte i dens propaganda for salg på udenlandske markeder.

Det er iøvrigt interessant, at det var lande som Grækenland, Ægypten, Tyrkiet og Sydafrika, direktøren nævnte som lande, hvortil salg kunne blive vanskeliggjort. Jeg var i dag oppe på biblioteket og så i handelsstatistikken. Såvidt jeg kan se, har medicinalindustriens eksport til Grækenland af præparater med særnavn udgjort 6 000 kr., til Ægypten vist omkring 100 000 kr. De to andre lande er ikke på dette punkt udskilt i statistikken, så jeg kan ikke konstatere beløbene, men det drejer sig i hvert tilfælde om ubetydelige beløb. I det hele taget må det ikke glemmes, at den virkelig betydende del af den danske medicinaleksport er eksport af særlig livsvigtige præparater som insulin og penicillin og enkelte andre, der produceres under fællesnavn, og som aldrig har haft særnavn. Disse mediciner udgør, som det vist allerede er antydnet her i dag, ca. to trediedele af den samlede danske medicinaleksport, der iøvrigt ikke er på 100 mill. kr., som det ærede medlem hr. Marius Buhl talte om, men på ca. 70 mill. kr.

Det er nævnt af repræsentanter for fabrikerne, at der er lagt told på en række råvarer, som indgår i medicinalproduktio-

nen, medens der ikke er told på de færdige medicinalvarer. Der skulle altså i sådanne tilfælde være tale om negativ beskyttelse for de pågældende medicinalprodukter. Såfremt der foreligger forhold, hvor dette kan have nogen virkelig betydning for produktionen, vil jeg gerne deltage i overvejelserne om, hvorledes en sådan negativ beskyttelse kan fjernes.

Må jeg så iøvrigt sige, at det selvfølgelig må erkendes, at alle disse økonomiske problemer vedrørende fremstilling og forhandling af medicin er meget indviklede og ofte uigennemskuelige for alle, der ikke har beskæftiget sig i hvert fald en del med dem, og derfor kan de sommetider med held indhyles i et tågeslø, sådan som jeg synes det ærede medlem hr. Aksel Møller gjorde forsøg på det i dag; det var i analogien med ølindustrien. Må jeg her for det første sige, at jeg nu ikke ved noget af, at navnet „Carlsberg“ er statsbeskyttet, men skal der overhovedet være mening i analogien, vil det med hensyn til bryggerierne betyde, at navnet „Carlsberg“ skulle være et statsbeskyttet særnavn, medens alle andre bryggerier kun måtte fremstille under et fællesnavn.

Jeg er overbevist om, at det ærede medlem hr. Aksel Møllers ærede partifælle, den tidligere handelsminister Rytter, meget ville vende sig imod en sådan tankegang, så jeg tror, det ærede medlem skal se at finde andre eksempler frem.

Jeg tror, det er godt, at folketinget nu i et udvalg kan få lejlighed til at fordybe sig en stund i denne sags enkeltheder, og jeg vil håbe, at det i god tid, inden folketinget slutter sit arbejde i vinter, vil være muligt for den højtærede minister at gennemføre denne reform, og at den ikke blot må sikre befolkningen rimelige medicinpriser, men også blive til gavn for dansk apotekervæsen og for dansk farmaci i dens helhed, sådan som apotekerloven af 1932 faktisk har været det, skønt der også dengang var særinteresser, der i samfundsinteressernes navn modarbejdede den.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller antydede, at hvis han skulle råde i denne sag, ville han egentlig helst lade hele sagen gå om igen. Ja, det tvivler jeg ikke om. Jeg kunne tænke mig, at der skulle nedsættes en ny kommission, og man må jo erkende,